

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 152

гр. София, 05.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 05.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **11181** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256, ал.1 ГПК.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Н. А. Н. от [населено място] срещу Решение № ППН-01-792/18.01.2022 г., на Комисия за защита на личните данни, с което жалбата на Н. до КЗЛД срещу министъра на вътрешните работи е обявена за неоснователна.

Настоящото производство е образувано след изпращане на жалбата от Н., ведно с адм.д. № 233/2022 г. по описа на Административен съд, [населено място] на АССГ. Жалбата е подадена пред Административен съд, [населено място], след което с определение № 3303/20.11.2023 г. постановено по адм.д. № 233/2022 г. на Административен съд, [населено място] делото е прекратено и изпратено по подсъдност на АССГ, предвид разпоредбата на чл. 133, ал.2 АПК.

С определение от 18.12.2023 г. съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание. С определение № 11206/18.12.2023 г. съдът е освободил жалбоподателя от заплащане на държавна такса за разглеждане на жалбата.

С молба от 18.12.2023 г., докладвана днес – 05.01.2024 г. жалбоподателят е поискал от съда предоставяне на правна помощ, тъй като не разполага със средства за заплащане на адвокат.

Тъй като съдът не се е произнесъл по посочената молба, с молба от 04.01.2024 г. жалбоподателят е поискал от ВАС да определи срок, в който съдът да се произнесе от една страна по искането за предоставяне на правна помощ, а от друга по искането му за освобождаване освен от държавна такса и от разноски по делото.

На основание чл. 256, ал.1 ГПК, приложим във връзка с чл. 144 АПК, настоящият съдебен състав ще се произнесе по направените искания, по които липсва произнасяне.

Искането за освобождаване от разноски е основателно. С определение №

11206/18.12.2023 г. съдът е освободил жалбоподателя от заплащане на държавна такса за разглеждане на жалбата, като е приел, че на основание чл. 5, б. О от Закона за държавните такси жалбоподателят не дължи държавна такса. Освен това, със същото определение е приел, че са представени доказателства за липса на средства за нормален живот, поради липса на трудова заетост, наличие на психическо заболяване и липса на имущество, от което да може да се издържа. Поради това, освен от заплащането на държавна такса, жалбоподателят следва да бъде освободен от заплащането на разноски по делото.

Молбата за предоставяне на правна помощ обаче съдът намира за неоснователна. Съгласно чл. 23, ал. 2 ЗПП системата за правна помощ обхваща и случаите, когато обвиняемият, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Разпоредбата въвежда като задължителна предпоставка за предоставяне на правна помощ по административно дело, интересите на правосъдието. Съгласно чл. 23, ал. 3 ЗПП по граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът, съответно председателят на НБПП, прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Освен това, в разпоредбата на чл. 24 ЗПП е регламентирано, че правна помощ по чл. 21, т. 1, 2 и 3 не се предоставя: 1. когато предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ; 2. когато претенцията е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима. Макар жалбоподателят формално да отговаря на изискванията за предоставяне на правна помощ поради липса на доходи, то е налице хипотезата на чл. 24, т.1 от ЗПП, а именно предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на правото. Това е така от една страна, тъй като от събраните по делото доказателства е видно, че жалбоподателят е оспорил процесния акт, за което е изложил твърдения. Направил е искане за спиране на делото пред Варненския административен съд, поради това, че е поискал отмяна на влязъл в сила акт. Искането му е уважено. Подавал е множество молби и становища, от които може да се направи извод, че същия разполага с необходимия набор от правни познания, които да му позволят да защити правата и интересите си. Освен това, съдът има правомощията да извърши пълна служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с процесуалните правила и материалния закон на обжалвания административен акт, съгласно чл. 9 АПК. Касае се за административен процес, в който съгласно чл. 9 от АПК е приложим принципа на служебното начало, поради което задължение на съда е служебно да провери на всички основания законосъобразността на оспорения акт. Следователно, налице е хипотезата на чл. 24, т. 1 ЗПП, и интересите на правосъдието не налагат предоставянето на правна помощ на Н.. В този смисъл опр. № 2497 от 09.03.2023 г. по адм. д. № 1799/2023 г., VI отд. на ВАС.

Предвид направеното произнасяне на основание чл. 256, ал.1 ГПК, жалбоподателят следва да посочи, в седмодневен срок дали поддържа подадената молба за определяне на срок за произнасяне.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСВОБОЖДАВА Н. А. Н. от [населено място], от заплащането на разноси по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Н. А. Н. от [населено място] за предоставяне на правна помощ по делото.

УКАЗВА на Н. А. Н. от [населено място], в седмодневен срок от получаване на съобщението, да посочи дали поддържа подадената молба за определяне на срок за произнасяне.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седмодневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: